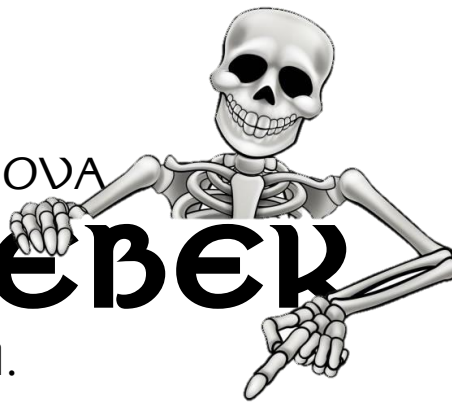

HUTĚ U PACOVA LOVCI LEBER

11. – 13. 11.

Do Pacova nás čekala dloouhá cesta vlakem. Po příchodu na základnu jsme se rozdělili na tři týmy, které pak spolu zápolily v jednotlivých kláních.

Na začátek jsme si zahráli několik oblíbených kratochvilných her, jako městečko Palermo, elektriku, živé pexeso nebo deku (protože jsme zjistili, že si nikdo nepamatuje jména ostatních dětí – a že tam tentokrát bylo nováčků!). Pro páteční večer nám to stačilo až až. V sobotu jsme jako první aktivitu šli štafetově sbírat strašidelné obrázky rozstříhané na kousky. Trošku to na mokré trávě klouzalo, ale nakonec všichni zdárně posbírali svoje puzzle a mohli je pak poskládat do původního tvaru.

Venku nás čekala ještě jedna aktivita, a to poznávání všelijakých temných tvorů pekla. Ti byli v okolí základny rozmístění na obrázcích. Děti si musely zapamatovat, jak tvor vypadá, a jak se jmenuje, a informace donést svým zapisovatelům.

Poté se skupinky vydávaly k jednotlivým vedoucím, kteří pro ně měli připravená vzdělávací stanoviště. Děti si tak procvičili zvířata, rostliny, památky, houby, naučili se pár uzlů a jejich použití.

Ještě před obědem začaly děti trénovat divadlo. Ve scénce mělo být to, jak znepřátelení kouzelníci (jeden černokněžník a jeden dobrý čaroděj) řeší své spory. Všechny scénky měly něco do sebe, odborná (nebo odporná?) porota ve složení Zdenda, Bendy a Fíja to neměli vůbec jednoduché v porovnávání výkonů mladých herců. Nakonec však přece jen jeden vítěz vyvstal.

Po divadle jsme zjistili, že tvorové temna, kteří nám mohli pomoci dostat se k pekelné bráně, nám byli ukradeni. Museli jsme je tedy znovu nasbírat od zlodějů. Honička v lese byla náročná, zloději se jen tak nedali – někteří před námi utíkali, jiní se zákeřně schovávali. Nakonec jsme ale získali to, pro co jsme přišli.

Večer po setmění přišel konečně čas jít si pro pekelný poklad. Brána do pekla naštěstí nebyla daleko, a i když nás černokněžník (o kterém byla scénka) nechtěl k pokladu pustit, nebylo mu to nic platné. Odešli jsme s pokladem v podobě sladké odměny.

Navečer jsme si pak ještě zahráli několik her, nejdéle jsme strávili u pohádkových aktivit.

V neděli jsme už jenom pobalili, uklidili a nachystali se na dloouhou cestu vlakem domů. Na cestu jsme dostali kuřecí steak to go a cestu vlakem jsme strávili vesměs odpočinkem nebo spánkem.

